

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Za zboljšanje delavskega stanja.

IV.

O delavskem redu, sklenenem po našem državnem zboru, izpregovoril je tudi pruski časopis „K. Vztg.“ v članku, ki ga v prevodu priobčujemo, ker je po jedni strani, ozirajoč se zlasti na razmere v Švici, poučen, po drugi strani pa zanimljiv, prihajajoč namreč iz nemške države, katera tudi, res ne popolnem v soglasji z našimi zastopstvi, primerne odgovora išče k socialnemu vprašanju. Čitatelji naši bodo tudi opaziti mogli, da pisatelj članka v rečenem nemškem časniku zastopa misli in pomisli, ki so že izraženi bili v našem listu gledé te postavne osnove.

„K. Vztg.“ piše:

„Socialna reforma v Avstriji krepko napreduje. Ko so tam lani bili najprvo preustrojili rokodelski stan s tem, da so zanj uvedli obligatorna sodružja in potrdilo o usposobljenosti, je sedaj poslanska zbornica državnega zbora na Dunaji po daljših razpravah odobrila delovsk red, čegar poglavitna stvar je uredba najjsturnega pravičnega delovnika za fabriško obrtovanje. Glede zakonov za rokodelce in glede uravnave delovske dōbe nas je torej prehitela Avstrija, in ker je zakon za zavarovanje proti nezgodam že predložen državnemu zboru na Dunaji, ker se zakon o bolniških denarnicah pripravlja, to ni nemogoče, da nas Avstrija še dobiti na poti delavskega zavarovanja.

„Novi delavski red, ki mora prihodnjo jesen prebiti še gospodsko zbornico, je po svoji obliki oddelek načrtanega novega obrtnega reda. Bistvena določila ustanavljajo maksimalno delovsko dōbo, delo žensk in otrok, delo ponočno, nedeljski počitek, zadeve z učenci in delovske knjižice.

„Maksimalne delovske dōbe vladna predloga iz prva ni poznala. V komisiji so najprvo hoteli uvesti deseturen delovnik; konečno pa so v zboru predlagali najjst ur in to z ozirom na fabriški zakon v Švici z 1877. leta. Dasiravno se je obrtnosti v prid bilo dovolilo lepo število izim, vendar so liberalci zagnali velik vrišč; prorokovali so, da obrtnost avstrijska propade, če se odobri to določilo, grozili so, da se obrtnost pre-

seli na Ogersko, ker tam takega določila ne poznajo, in slednjič so dosegli, da se je določilo izredno okhalo. Načelno je sicer obdržan najjsturni delovnik, a dejansveno je uveden dvanajsturni delovnik, ker se je trgovinskemu ministru dalo pooblastilo, da more tistim obrtnostim, ki morejo „posebno potrebo izkazati“ za daljše delo, podeliti delovsko dōbo dvanajsturnih ur za tri leta. Tudi sicer se je dovolilo raznih izim, tako za prirodne dogodke ali nezgode ali za pomnoženo delo. Obdržalo se je propis osnove, da je vse preko ure plačevati posebe. A določenosti je cela predloga mnogo zgubila; lakomni fabrikantje bodo poskusili okoristiti se z izimami kolikor mogoče, a vlada bode s temi izimami imela preglavice, drugače če gospodska zbornica iz nova odobri prvotno obliko.“

Tu „K. Vztg.“ priobčuje od besede do besede §. 97 o delovski dōbi iz novo osnovanega šestega poglavja našega obrtnega zakona ter mu je ob jednom dodala odnosno določbo iz Švice, člen 11-ti fabriške postave, „ker sta Avstrija in Švica jedini državi celinski, ki imati pravilni delovnik.“ (Konec prih.)

Slavnost v Mozirji.

(Dalje.)

Zagreb. — „Kolo“ v Zagrebu nemogoče porad Karlovačke svečanosti učestovati pri Vašem slavlju, šalje Vam srdačni pozdrav i kliče: Složno napried!

Dr. Marković, predsednik.

Trst. — Zaleč što nemožemo biti osobno zastupani kod današnje zanosne svečanosti, primite sa obalah Adrije pobratimski pozdrav i počast novomu narodnomu barjaku!

Slavjanska Čitalnica.

Gorica. — Iskren pozdrav vrlému Sokolu pošilja „Slovensko podporno društvo Goriško“. Slava za vzbujjo naroda toliko zaslužnemu društvu!

Povše.

Gradec. — Vrlému Savinjskemu Sokolu ob priliki blagoslovljenja zastave kliče navdušeno: Slava! in Na zdravje!

Slovenska Čitalnica v Gradci.

Špital. — Naj zastava Sokole jednači, narodno zavest razvija, milo domovino in pravice proti silnemu nasprotniku hrabro brani! V to pomozi blagoslov nebeški! Živeli Savinjski Sokoli!

Hrašovec.

Krško. — Živela požrtvovalnost Savinjskega Sokola! Krška požarna bramba.

Idrija. — Savinjskemu Sokolu ter vsem cejenim vrlim slovenskim bratom in sestram srčni vsestranski pozdrav. Živeli! Treven.

Herpelje. — Naprej zastava Slave! Naprej ž njo vrli Sokol na severnej meji mile Slovenije! Živeli narodni Štajerci!

Brezoviška Čitalnica v Istri: Medvedšek, tajnik. Kastelic, predsednik.

Št. Jurij na juž. železnici.

Da bi zastava krepko Ti vibrala

In zmiraj k slavni zmagi Te peljala.

Sentjurčani.

Šmarje pri Jelšah. — Živeli zbrani rodoljubi! V duhu je z Vami Skaza.

Kamnik. —

Savinjski Sokol, graničar slovenski,

Za narod v boj naj dviga se zastava,

Visoko naj vihra pred četo hrabro,

Dok pala tujstva zadnja ni trdnjava!

Čitalnica Kamniška.

Karlovac. — Pazite uvijek budnim okom na naše narodne protivnike. Živio!

Profesori Karlovačke gimnazije:

Podgoršek, Steklasa, Vamberger.

Karlovac. — Živeli Slovenci i hrvatski Sokoli! Pokažimo uvijek činom, da smo sini jedne majke, da smo jeden narod po krvi in duhu!

Vilhar.

Koper. — Gromoviti živio bratskej slogi mej Slovenci in Hrvat! Čitalnica v Kopru.

Kranj. — Savinjskemu Sokolu srčni naprej! Živeli štajerski Slovenci! Slava Savinjskim Slovenkam! Na zdravje Ljubljanskim, Zagrebškim in Tržaškim Sokolašem! zakliče Čitalnica Krajska.

Ljutomer. — Od šumeče Mure do daleč preko bistré Savinje doni tisoč in tisoč gri: Ne udajmo se! Razprostraj mladi Sokol svoje peroti nad vsem slovenskim Štajerjem! Živio Sokol! Živeli vsi svečanostniki! Ljutomerska Čitalnica.

Maribor. — Od meje slovenske kliče Sokolom, domoljubom, domoljubkinjam in gostom radujočim se blagoslovljenja prapora Savinskega Sokola navdušeno: Bodi nam sveto za pravice naroda mar i bor! „Slovenski Gospodar“.

Metlika. —

Vzdigni visoko zastavo,

Nosi jo slavno na Muro in Dravo!

Čitalnica Metliška.

Št. Jurij. —

Da bi pesenca nosila,

Tvojo slavo križem svet,

Z ust mladenčev se glasila

Bi še v času poznih let!

Sentjurska dekleta.

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski pisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXVIII. Poglavlje.

Ločitev.

(Dalje.)

— Ataman, — rekel je Serebrjani, — pojdemo tedaj s teboj po istem potu.

— Ne, bojar. Kodar jaz hodim, tam tebi ni hoditi. Tudi v slobodi bodem prej kakor ti, in ko bi se srečala, me ne smeš spoznati; sicer se pa najbrž ne bodeva srečala; predno ti prideš, bodem že odšel; urediti imam tam še neke stvari.

Serebrjani se je domislil, da ima Perstenj najbrž kaj skritega ali zakopanega kje blizu slobode, in ni ga več izpraševal.

Kmalu sta dva oddelka odšla na razni strani.

Večji šel je doli ob reki po zelenem travniku, ki je bil še pokrit s sledovi včerajšnje bitve, in za njim se je s povešeno glavo in repom vlekel Bujan. Pogostem je tekel k Serebrjanu, žalostno se vili in potem se je obrnil proti srebreni grobi, k kler ga ni zakrilo, pogledu visoko bicejo.

Drugi manjši oddelek šel je za Hlopkom.

Perstenj odšel je v tretjo stran, a za njim se je počasi valil Mitka, zibajoč se z jedne strani na drugo.

Spraznila se je široka stepla, in nastala je na njej prejšnja tiščina, kakor bi je vojni krik ne bil vznemirjal prejšnji dan. Samo semtertja pasli so se razkropljeni konji, in po pogorišču je ležalo razmetano orožje. Doli nad cvetečim bregom rečice so žvrgoleli škrijanci kakor poprej v sinjej zračnej višavi, močvirne kure so kričale v gostem trsju, a majhne ptice so cvrčajoč skakljale s trsta na trst, ali pa pojoč pesmi, sedeale na pušicah, ki so se zasadile v zemljo v bitvi, in molele kvišku sedaj na zelenem travniku, mej močvirnimi cveticami, kakor bi bile same cvetlice in rastle tam, Bog ve že kako dolgo.

XXIX. Poglavlje.

Navzočba.

Čez jeden teden po porazu Tatarjev, vsprejel je car v svojej počivalnici Basmanova, ki se je bil ravno kar vrnil iz Rjazana. Car je že vedel vse podrobnosti bitve, a Basmanov je mislil, da mu je on objavil prvi. Hotel je pripisati sebi vso čast zmage, in nadejal se je vsled tega priti pri carji v milost.

Ivan Vasiljevič je pazljivo poslušal, prebirajoč molekove jagode in povesivši oči na demantni prstan, s katerim je bil okrašen njegov prst; pa ko je Basmanov končal svoje pripovedovanje in zmahnil z lasmi, — rekel je z zadovoljnim obrazom:

— Kaj, car, mislim, da smo se dovolj trudili za tvojo milost.

Ivan je pouzdignil oči in nasmejal se.

— Nesmo varovali samega sebe, — nadaljeval je hinavski Basmanov, — in tedaj bodeš tudi ti, car, gotovo nagradil svojega slugo!

— Kaj pa želiš Teodor? — vprašal je Ivan z dobrodušnim obrazom.

— Imenuj me saj za okoljničnega, da se mi ne bodo ljudje posmehovali.

Ivan ga je bistro pogledal.

— S čim pa naj nagra dim Serebrjanega? — vprašal je nepričakovano.

— Tvojega razžaljivca? — rekel je Basmanov, skrivajoč svoj nemir s svojo navadno nesramnostjo: — s čim, če ne z vešali? Kajti on je ušel iz ječe in s svojimi razbojniki bi bil kmalu vse delo spridil. Ko bi on ne bil preplašil Tatarjev, prehvatili bi jih bili kakor prepelice.

(Dalje prih.)

Šmarje pri Jelšah. —

Oči si, Sokol, bistrih,
In brzih perutnic.
Oj brani, varuj hrabro
Svoj rod sovražnih ptic!
Vihraj zastava Tvoja,
Naznanjaj vsem povsod:
Na zemlji svoji rodni
Sloven je sam gospod!

Čitalnica v Šmarji pri Jelšah.
(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. junija.

Pri shodu **moravskih** nemških zaupnih mož, ki je bil v nedeljo v Brnu, pokazala se je mej njimi popolna složnost, kar se tiče volitev v deželni zbor. Predsednik tega shoda dr. Sturm je izrazil upanje, da bodo Nemci ohranili vse dosedanje pozicije na Moravskem. Sploh so Nemci pri volilnih agitacijah složni, mej Čehi se pa kaže nesloga, vlada pa omahuje semtrija. Neslogi Čehov in neodločnosti vlade bode pripisovati, ako zopet zmagajo Nemci, ter bodo še šest let v deželi gospodarili, Čehom delali krivice in škodo, vladi pa sitnosti.

V petek se začno volitve za državni zbor na **Ogerskem**. Iz vseh krajev dežele se slišijo pritožbe o pritiskanju na volilce. Liberalna stranka, ki je sedaj imela v državnem zboru 229 poslancev, postavila je 370 kandidatov; neodvisna stranka, ki je dosedaj imela 86 poslancev, postavila je 172 kandidatov, zmerna opozicija, ki je zdaj imela 68 mandatov, pa še ni postavila vseh kandidatov. Zmagalo bode gotovo liberalna stranka in najbrž bo še dobila nekaj sedežev več, kakor jih je imela sedaj. — Izgredi pri volilnih agitacijah se nadaljujejo. V nedeljo so bile prave bitve. V Valcku so antisemiti pretepli liberalnega kandidata in njegove privrženice, potem pa ropali židovske prodajalnice. V Mindszentu so morali žandari s streljanjem miriti, in osem oseb je mrtvih, v Kapuváru se je streljalo na liberalnega kandidata, v Steinamangru so se samo kamenjali. Nadalje so bili izgrehi v Ditro, Güssingu, Mako, Kisköősu in drugod. Noben dan ne mine, da bi ne bilo ranjenih ali ubitih.

Vnanje države.

V soboto je **francoski** ministerski predsednik zaradi korziškega vprašanja bil prisiljen staviti kabineto vprašanje, a je zmagal z veliko večino. Mnogo govornikov je ostro napadalo upravo na tem otoku. Andrieux je predlagal, da se sestavi enketa, ki bode imela preiskovati razne pomanjkljivosti tamošnje uprave, temu se je uprli ministerski predsednik ter rekel, da bi to on moral smatrati za nezaupnico in predlagal, da se o tej stvari preide na dnevni red. Ta predlog bil je vsprejet z veliko večino.

V Berlinu se govori, da se bode **nemški** državni zbor, ko reši najnujnejša dela, zopet odložil in še le jeseni nadaljeval svojo sejo.

Danes bodo na **Belgijskem** volitve za zbornico poslancev, ki so jako važne, ker bodo odločile, ali bodo še nadalje obdržali liberalci v zbornici večino ali ne. Dosti upanja nemajo za zmago, kakor so pokazale poslednje volitve v provincijske sovete, kjer so skoraj povsod propali.

Kretska kriza je odstranjena, vakufsko vprašanje mirno rešeno. Photiades ostane generalni guverner, kretske mahomedanci dobé 1500 turških funtov vsako leto za vzdrževanje mošej, ostali vakufski davek se bode stekal v državno blagajno. Kristijani so s tem zadovoljni in narodno sobranje bode nadaljevalo svoje delo.

Od več strani se potrjuje, da se je mej Francijo in Anglijo doseglo sporazumljenje zaradi **egiptovske konference**. Kaj da sti se dogovorili, bomo kmalu zvedeli, ker bode angleška vlada morala ta dogovor predložiti parlamentu v potrjenje. Ferry je, kakor se misli, zmanjšal svoja zahtevanja, ker bi padec Gladstonov samo škodoval francoski vladi. Kakor poroča Köln. Ztg., se sedaj angleška vlada dogovarja s Turčijo, da bi poslednja s svojimi četami zasela egiptovska pristanišča ob rudečnem morju in Sudan. Turčija se še ni odločila. Denarno vprašanje jej dela težave. Zato bode morda imenoval sultan cesarskega namestnika za Sudan in tako po mirnem potu poskusil napraviti red v Sudanu. Anglija baje misli pri konferenci nasvetovati, da se znižajo obresti egiptovskega nepriviligovanega dolga in tako doseže ravnotežje v egiptovskih financah. Lord Grey, nek odličen whig v zgornji zbornici, pa priporoča, da naj Anglija sama v roke vzame upravo na Nilu in khedivu direktno posodi 10 milij. funtov.

Kakor oficijalna poročila iz Suakima javljajo, se je položaj v **Sudanu** zopet shujšal, ustajniki so zaseli Berber. Jeden del garnizije se je pridružil ustajnikom, druge so pa pobili ustajniki.

Blaine, katerega je **severno-ameriška** narodna konvencija priporočila kot kandidata za predsedstvo republike, je politik po poklicu in se je že dvakrat silil za predsednika. Sedaj je 54 let star, rojen je v Pensilvaniji. Z začetka je bil časnikar. Najprej je bil izvoljen v zakonodavni zbor v Mainu, 1862. leta pa v reprezentantsko zbornico, pozneje je pa postal senator. Pod Garfieldom bil je državni

podsekretar. Za podpredsedstvo izbran kandidat Logan je general ter je rojen v Illinoisu, udeležil se je meščanske vojske, pozneje je pa bil dalj časa član kongresa. Prijatelj je bivšega predsednika Granta in spada k onim politikom, ki v državnih službah iščejo dobička.

Dopisi.

Iz Istre 3. junija. [Izv. dop.] (Tudi pri nas nemščina!) Valovi, pljuskajoči ob narodno slovensko šolstvo, so res siloviti, mnogobrojni; tu zloglasni „schulverein“, tam elastičnost narodnjakov, zopet drugodi vlada s svojim aparatom, — vsem tem pa se pridružijo še neznajni, koristolovni učitelji sami. Kako se bo moglo pri vseh teh zaprekah uspešno razvijati narodno šolstvo?

Treba bi se bilo res sporazumeti z Nemci in nemškutarji, da obdržijo njih nemščino doma, da nam je ne bodo usiljevali v šole in urade, kjer jo je toliko potreba, kakor petega kolesa pri vozu. Sporazum na tak način bi bil potreben, a po Šukljevem načela je nemogoč, nam povsem protiven — naravnost škodljiv.

Z veliko nevoljo čitamo vesti, s kako silovitostjo, s kakšno predrznostjo in nesramostjo delujejo pionirji nemškega „schulvereina“ na slovenskem Štajarji, kako urivajo nemščino v šole tam, kjer ni bilo in ni Nemcev; z začudenjem še zdaj premišljujemo, kako je bilo mogoče dovoliti onih 600 gl., ker že tako je povsodi preveč in preveč nemščine; tudi tega ne bi bili smeli pričakovati, da bode naša pr morska vlada potrdila obstanek laškemu društvu v I tri, kateremu glavni namen je, da z denarjem podkupuje učitelje, da bodo v slovanskih istrskih krajih poučevali slovansko deco laškega jezika, a še več — lahonskega mišljenja.

Ako se vsemu temu pridruži še to, da učitelji neopravičeni želji vladnega aparata kaj ustreže, ter prične poučevati tuji jezik v šoli, kjer že radi mnogih družih ovir ni pravega uspeha, ali moremo verjeti nepremišljenim „Dunajskim pismom“, da je narodnost za zdaj dovolj utrjena? Nikakor ne!

Zadujo nezgodo smo opazili tudi v Materiji, vasi gorenje Istre, kjer je pričel učitelj g. Debenjak poučevati nemščino otroke povsem slovenskih starih. Tu bi imel nemški „schulverein“ odprto polje (!), če tudi bo za častno (!) nagrado skrbela sama naša vlada.

Kdo bi bil mislil, da bode imelo našega namestnika lansko potovanje in povprašanje po nemščini tak uspeh?

Omenjeni učitelj jo tudi lani pritrdil visokemu šolskemu nadzorovalcu, da poučuje nemški jezik ter je tudi vpričo istega učence izpraševal, a uspeh in napredek ja bil jednak ničli, tako da se nam je „germanizator“ (!) pozneje izgovarjal, da nemščino učile „pro forma“, da bi mu službe ne razpisali. Res, neše kompetentne šolske oblasti je potipal za pravo žilo! Ako bi bil ta izgovor resničen, bi ne bilo toliko zamere, a nam je nerezumljivo, kako se kljub temu zamore letos za nemščino še bolj unemati, če tudi je izvršil učiteljski izpit?! — Ljuba značajnost, oh, kje si doma?

Drugo bilko nemškemu mestu do Adrije pa polaga visoko ministerstvo za poljedelstvo s tem, da pošilja razne brošure, namenjene ljudstvu v pouk, v nemščini. Te dni prijele so naše občine brošuro „Anleitung zur Vertilgung de Kleeseide...“ spisano na podlagi deželnih zakonov raznih dežel, med temi tudi Kranjske. — Ali bode nemški jezik uničil deteljno predenico in druge škodljive rastline, ker naš kmet ne ume in nema potrebe umeti nemščine, v kateri se mu pošiljajo pouki? Ali se ni tiskalo tudi v slovenskem jeziku? Ker je predenica menda tudi v Istri, vsaj v nekaterih krajih blizu Kranje, bi bilo potrebno, da bi se pošiljale razne knjižice — naravno le v slovenskem jeziku, ker drugače je škoda zametati denar.

Iz Celja 7. junija. [Izv. dop.] (Celjski listič „Deutsche Wacht“ pred porotniki.) Pri Celjskem sodišču je dne 5. t. m. sedel na zatoženi klopi odgovorni urednik lističa „Deutsche Wacht“ Max Besozzi zaradi razžaljenja časti.

Lansko leto ob hrvatskih nemirih je namreč prinesel ta listič dopis iz Ormoža, v katerem obdolžuje Frana Potočnika, da je rekel kmetu Lichtenwaldneru: „Je že prav, da Hrvatje revoltirajo, naj tudi Slovenci še ustanejo in revoltirajo in naj te nemške pse izženejo.“ Te besede, da je Potočnik tako glasno in z ekstazo govoril, da ga je slišala Frančiška Kobler, ki je ravno stala pri oknu svoje

hiše, ko je Potočnik tako z Lichtenwaldnerjem mimogredé govoril. Omenjen listič piše dalje, da se to mora preiskavati itd.

In res vsled denunciacije se je kazenska preiskava proti Potočniku pričela in precej dolgo trajala; vso stvar je imelo v rokah državno pravdnštvo in zaslišalo se je več prič.

Kazenska preiskava proti Potočniku radi šuntanja proti narodom je pa spravila na dan popolno nedolžnost Potočnika. Ali ni bila po tem takim dolžnost Potočnikova, da si išče zadostjenja; uložil je zatožbo proti lističu.

Pri obravnavi izpove glavna priča Lichtenwalder, da o tem ničesar ne vé in da on tudi ni tak človek, ki bi kaj takega poslušal. Druga glavna priča pravi, da to ni res, da bi bil Potočnik kaj takega govoril, ampak rekel je le to: „Hrvatje so revoltirali, zdaj bodo pa videli, kaj bo iz tega, bodo morali še jedenkrat toliki davek plačevati, kakor do zdaj, ker gredó jih miriti vojaci.“ Priča torej ravno nasprotno izjavi.

A potem se zaslišiti dve drugi postranski priči, ki izpovesti, da jima je Frančiška Kobler precej po tem dogodku pripovedovala, kako je Potočnik govoril. Ti dve priči pa tudi ne povesti ravno tako, kakor listič piše, ampak zelo drugače.

Zatoženi se zagovarja, da je dobil dopis od zelo poštenega moža in ostane pri svojem obdolževanju, da je res Potočnik tako govoril. Kako je to dokazal, se razvidi iz izjav zaslišanih prič.

Prvi dokaz te nesramne laži, bila je že brezuspešna kazenska preiskava, a zatoženi vzlic temu vsemu trdi svoje in se upa pred porotniki to dokazati.

(Mi ne moremo tukaj povedati, iz katerih urokov se drzne tako postopati Celjski listič.)

Tožitelj je sam navzoč in njega zastopa gospod dr. Josip Sernec, zagovornik Besozziyev, ki je tudi sam navzoč, je znani kmetski prijatelj gosp. dr. Glantschnigg.

Potem, ko se izpraševanje konča in se akti prečitajo, govori g. dr. Sernec. V izvrstnem svojem le stvarnem govoru natanko dokaže, da je bil dopis lažljiv. Zagovornik Besozziyev seza mnogo na politično polje in drugih dokazov za resnico omenjenega članka ne ve, kakor da je on baje osobno o resnici tistega prepričan. Zanimivo v govorih je bilo mej drugim to: Ormoški župan je kot priča imenoval gosp. Potočnika predznega slovenskega agitatorja, pa je moral priznati, da je priden in skrben oče. — Dr. Sernec našteje zasluge slovenske stranke in da je za Slovence hvalevredno, potegovati se za svoje narodne pravice, mej drugimi navaja posojilnice, hmeljarsko, konjerejsko in sadjerejsko društvo, napredek v poljedelstvu pri Slovencih, ker berejo v svojem jeziku... nato pravi dr. Glantschnigg: Da, kar se posojilnic in teh društev tiče — vso čast, tukaj nimam nič oponašati! — To pred osupnenimi Celjani! Tega priznanja se od dr. Glantschnigga nismo nadejali, in moramo logično soditi, da odsihmal ne bomo več čitali v „Kmetsem prijatelji“ psovke čez posojilnice in naše narodnjake, kateri so načelniki vseh teh društev!

Naposled Besozzi ustane in govori s kraja z nekako jokajočim glasom in potem pride v ekstazo, kakor da bi igral Wallensteina. Videlo se je, da se je govor naučil, ker v njem ni bilo nič drugega, kakor da on še osobno ni poznal Potočnika in da je bil članek namenjen na druge moše. Naglasil je posebno, da je on resnični urednik lista „Deutsche Wacht“ ne Strohmanna, kakor ga imajo drugi listi — pod Heinriche-Dullerjem! Sapienti sat!

Konečno pravi, da on služi pravični (nemško-liberalni stvari) in konečno reče, da se to ne bode nikoli uresničilo, kar Slovenci zahtevajo in da bodo za sedanje narodno potegovanje naši potomci trpeli škodo. Oj ti homunculus! Slovenski kmeti že zdaj pol več čitajo, ko nemški, in čez 20 ali 30 let bomo imeli v obče omikan narod, katerega zna kaka sila decimirati, nikoli pa zatreti!

Predsednik gospod dr. Gallé v svojem objektivnem resumé, kakor ga nismo vajeni slišati v Celji, prečita porotnikom dotični paragraf, ki pravi, da če zatoženi ne more natanko dokazati tega, kar je tožitelju očital, je podvržen kazni. Preide potem na ta slučaj, pri katerem omenja, da jedini dve priči, ki bi mogli to izpričati, prav odločno vse zanikavati, torej ni nobenega dokaza tukej, a postava zahteva, da se mora natanko dokazati.

Omenja tudi, da to ni bila nikaka šala, kajti dokazano je, da je bil Potočnik v kazenski preiskavi,

in če bi se bilo izpričalo očitjanje, bi bil gotovo občutljivo kaznovan.

Konečno opominja porotnike, naj se ne podajo na politično polje in naj sodijo le stvarno brez ozira na narodnost.

Resumé je tako osupnil naše liberalne Nemce, ki jih je bila polna dvorana, da so drug drugega pogledovali. Navajeni pač neso, da ne bi vsak v njihovem rog tulil, in zahtevajo, da bi sodnik sodil po njihovih nazorih.

Zagotovljeni svoje zmage so se vedno porogljivo smejali in nezarobljeno obnašali in videlo se je, da so o dobrem izidu prepričani, vžlic vsemu temu, kar je obravnava obelodanila, le resumé predsednikov je bil nekak „tuš“ na nje.

Skraja so šli porotniki in našli so skoz in skoz zanesljive; a potem se je slišalo v dvorani „ja er muss verurteilt werden, er lässt sich die Ebreubeleidigung nicht weglegen, denn das Gesetz fordert strikte unumstößliche Beweise“. Sicer je bil vsak ne le jurist, Slovenec kakor Nemec o tem prepričan, da je tukaj aklatančno dokazano razžaljenje časti.

Čez pol ure pridejo porotniki iz posvetovalne sobe in ko druhal zapazi predsednika porotnikov, se njih obrazi veselo osvetle in sliši se „bravo, bravo Obmann ist der Weinbändler Pfeiffer von Marburg, bravo.“ Mej bravoklici oznani potem ta predsednik, da se je jedino vprašanje jednoglasno zanimalo.

Kako je bilo to drugače pri obravnavi proti uredniku „Slov. Gospodarja“, ki je bil jednoglasno krivega spoznan zaradi nekega članka, v katerem nekega pisarja imenuje „izgnan student“, ker je dobil v gimnaziji trojko.

Večer po obravnavi so porotniki vkup s Celjani, skupaj okoli 100 ljudij obhajali pri „Levu“ „Siegesfest“ ter pili šampanca; je li to dostojno za porotnike, ne vem?

Mi Slovenci imamo pod Heinricher-jem pač smolo; pri obravnavi proti „Slov. Gospodarji“ so bili izžrebani skoro sami nemški-liberalci; pri zadnjem zasedanju, ko ni bilo nobene politične obravnave, izžrebana ogromna večina Slovencev in zdaj, ko se je vršila obravnava proti „Deutsche Wacht“ zopet izžrebano 1/2 nemških liberalcev, pa kaki zagrizeni še, kakor: Stajer iz Ljutomer, Kern iz Šostajna, dr. Tomschegg iz Slovenega Grada, znani Millemott, dr. Miklauz, Fichtenau etc., ali ni to res — smola?

Omenjati še moram da je dr. Serbec prosil za delegiranje Graške deželne sodnije, kar se pa ni dovolilo.

Domače stvari.

— (Premerstein.) Graški „Tagesposti“ se piše iz Ljubljane, da bi mesto in dežela najbolj z veseljem pozdravila, kanonika viteza pl. Premiersteina, ko bi se imenoval škofom Ljubljanskim. Premierstein da je zaradi svojih obilnih znanostij in dobrotljivosti postal najbolj priljubljeni duhovnik cele dežele. Mi se le čudimo, da kak resen list more pisati o popularnosti tega gospoda, ko je vendar občno znano, da razen peščice zagrizenih nemčurjev nihče zanj ne mara. Kaj tacega bi nikakor ne bili pričakovali v kakem resnem listu, to je le za „Škrata“.

— (Včerajšnja akademija v Alojzijevejšči) na čast gosp. dež. predsedniku baronu Winklerju) bila je jako sijajna. Pokazala je, kako napredujejo Alojzniki v znanostih in vedah, kako skrbi tega zavoda vodstvo: g. profesor Toma Zupan in prof. dr. Svetina za vsestranski izomiko gojencev. Spored obsejal je 22 točk. A ta prebogati program izvrševal se je tako točno, tako precizno, da je bilo v 1 1/2 uri vse pri konci. Pevske točke, katere je vodil g. Foerster, kakor vsi govori izvalili so mnoge pohvale in priznanja. Od posamičnih Alojznikov omeniti je zlasti g. Fr. Pernè, ki je kaj dobro sestavljeni pozdrav posebno vrlo prednašal, g. Kunovar, ki ima izredno simpatičen lirčen tenor, Ant. Medved, Fran Ušeničnik, A. Podpečnik, Ivan Zupan, R. Gregorič osobito pa še Ivan Oštir, ki je prednašal evangelij o izgubljenem sinu v staroslovenščini in tretješolec Gregorij Pečijak, ki je pesen „Muž bez slzi“ govoril s pravim razumom in toplim občutkom. To je v istini nadobuden naraščaj in prav hvaležni smo za včerajšnji užitek. Občinstva bilo je mnogo in jako odličnega: Gosp. deželni predsednik baron Winkler z gospo soprogo, deželni glavar g. grof Thurn, gosp. Chorinsky, župan Grasselli, baron Pascotini, nad sodnije svetnika Kapretz in Perše, več korarjev, župnikov, profesorov, doktorjev, bogoslovcev itd.

— (Obletnico) cesarjevega pohoda dne 14. julija lanskega leta praznovala bo ljudska kuhinja Ljubljanska s tem, da bo v nedeljo 13. julija pogostila do 300 vsakdanjih svojih obiskovalcev in mestnih revežev Ljubljanskih.

— (Ustanova za ljudske šole v Kranji.) Pokojni g. Valentin Pleiweiss, trgovec na Dunaji je volil kapital 4726 gl. za ustanovo, iz katere se za uboge učence in učenke na kranjski ljudski šoli vsake božične praznike ima kupiti obleka. Ustanovno pismo od 6. maja 1884.

— (Zopet nova posojilnica) V pričo načelnika „Zveze slovenskih posojilnic“ g. M. Vošnjaka se je včeraj na Slatini ustanovila posojilnica za Rogatski okraj. Gospod Kurtz kot načelnik in gosp. nadzupnik pri sv. Križu kot podpredsednik voljen.

— (Domači naš umetnik) gospod Fran Goršič, orglar v Ljubljani, postavil je koncem prošlega meseca nove orglje s 16-imi registri v Kočevju na Štajerskem.

— (Porotne obravnave) katere se pričnó 16. t. m. še ne bodo v novem poslopji, ampak se v prejšnji dvorani deželne sodnije v „Zatiškem dvoru“.

— (Porotniki,) izžrebani za II. letošnje zasedanje, ki se prične pri Ljubljanskej deželni sodnji 16. junija t. l. I. Glavni porotniki: Omejec Ferdinand, deželni računski oficijal v Ljubljani; Ješe Pavel, posestnik in fabrikant v Stražišči; Prašnikar Alojzij, veleposestnik v Mekinjah; Schmied Ferdinand, hišnik in trgovec v Ljubljani; Nekrep Jakob, trgovec v Ljubljani; Jesenko Josip, trgovec v Škofji Loki; Stöckl Ernest, trgovec v Ljubljani; Počivalnik Ivan, mesar v Ljubljani; Šušteršič Fran, posestnik in gostilničar v Zapušah; Noll Srečko, klepar v Ljubljani; Jemc Gašper, hišni posestnik v Ljubljani; Hribar Franjo, trgovec v Ljubljani; Žvaut Anton, posestnik in gostilničar v Lozicah; Pour Ludovik, posestnik v Stranski vasi; Olifčič Josip, posestnik v Zapušah; Sojer Jakob, posestnik v Notranjih Goricah; Milavec Josip, posestnik in trgovec v Cerknici; Brenc Franjo, posestnik in trgovec v Hrašah; Kos Henrik, posestnik in trgovec v Idriji; Ferlinc Franjo, gostilničar v Ljubljani; Bergant Luka, hišnik in trgovec v Kamniku; Telban Ivan, posestnik v Dulah; Grajzer Ivan, posestnik in vinski trgovec v Vodcah; Hudovernik Fran, trgovec v Radovljici; Tollazzi Tomaž, posestnik in trgovec v Čevicah; Oraš Ivan, hišnik in gostilničar v Spodnji Šiški; Prelesnik Anton, deželni oficijal v Ljubljani; Bahovec Fran, hišni posestnik v Ljubljani; Maly Dragotin, hišni posestnik in usnar v Trzici; Telban Valentin, posestnik in gostilničar na Brezovici; Wencel Henrik, trgovec v Ljubljani; Svetec Anton, trgovec in hišni posestnik v Kamniku; Pesjak Silvester, posestnik v Kamni Gorici; Kreč Matej, deželni tajnik v Ljubljani; Klein Anton, posestnik tiskarne v Ljubljani in Skerl Josip, hišni posestnik in usnjarski trgovec v Ljubljani. Nadomestovalni porotniki: Šparovic Josip, zlatar; Zangl Ferdinand, izdelovalec soda-vode; Simon Fran, hišni posestnik; Kaš Fian, trgovec; Stadler Josip, klepar; Podlesnik Ivan, hišni posestnik in trgovec z usnjem; Kozin Josip, hišni posestnik; Čad Josip, pekovski mojster in Kajzel Alojzij, knjigovodja, vsi v Ljubljani.

— (Mesečni semenj) včeraj je bil slabo obiskan. Prignalo se je nad 680 komadov in sicer: 265 konj, 100 volov, 235 krav in 80 telet. Cena konj bila je visoka, največ so jih kupili Lahi. — Dvoje lepih volov stalo je 380—400 gl.; dobra krava 120—150 gl.; živo tele kilo 36—42 kr. Neugodno vreme, semenj v Kamniku, Višnjigori in še v nekaterih drugih krajih, posebno pa visoka tržna pristojbina so prouzročili slabi obisk semnja. V obče se je najbolj pritoževalo o visokej tržni pristojbini, vsled katere je mnogo živine zunaj mesta ostalo, kajti marsikak kmetič ni imel potrebnih šestakov v žepu, da bi bil plačal visoko pristojbino. Politična oblast je zamudila, da bi bila nov tržni red dovolj razglasila. S tem, da se nabi-jejo plakati po vogalih, še ni vse opravljeno, razglasiti bi se moralo tudi po občinah. Sicer pa upamo da se bode razburjenost proti novemu tržnemu redu in proti visokej pristojbini že polegla. Vsaka novotarija ima nasprotnike, a pomisliti treba, da je prirejenje novega prostora stalo veliko novcev.

— (Občni zbor Ljubljanske požarne brambе) vršil se je v nedeljo v mestnej dvorani.

Prišlo je 90 članov. Navzoč je bil tudi župan gosp. Grasselli. Stotnik g. Doberlet pozdravi zborovalce, posebno g. župana, ki je zbor počastil s svojo navzočnostjo. Poročilo odhoro o 14. letu društvenega delovanja pravi, da je bila požarna bramba lanske leto 24 krat pozvana k ogoju, 4 požari bili so veliki. Potem omenja društvenega delovanja o priliki cesarske slavnosti, ko je požarna bramba v zvezi z drugimi požarnimi brambami vzdržavala red, za kar jej je priznanje izrekel presvetli cesar sam in podaril velikodušno podpornemu zakladu 300 gl. Tudi deželni zbor, mestni zastop in slavnostni odbor so pismeno izražali požarni brambi zahvalo za izvrstno sodelovanje pri vzdrževanju reda. Zbor zakliče navdušeno presvetlemu cesarju živio! in hoch! Poročilo na dalje pravi, da se je odbor obrnil na mestni zbor, da nakupi požarne brambi nekoliko potrebnih normalnih cevij in da napravi dovozna pota k Ljubljani, kajti pri večem požaru, na pr. pri požaru gledališča ne bi se mogla rabiti parna brizgalnica, ker bi je ne bilo mogoče spraviti k Ljubljani. Kranjska hranilnica je dovolila, da ima požarna bramba svoje vaje na velikem vrtu starega strelšča in, se je mestni magistrat naprosil, da bi mestni delavci prenesli s starega prostora pri Kolzeji stolp za plezalce na novi proter. Službo pri predstavah v gledališči označuje poročilo jako malo povoljno, kajti potrebno je, da isto opravljajo izučeni požarni brambovci, ne pa navadni delavci. Parna brizgalnica se je popravila in so napravili 4 požarni brambovci predpisani izp. Društvo je štelo pretečeno leto 110 požarnih brambovcev. Poročilo so vzame na znanje. Gospod župan Grasselli izraža svoje veselje, da kakor je iz poročila razvidno, društvo l po napreduje in izraža požarni brambi zahvalo in priznanje za nje izvrstno sodelovanje v slavnostnih dneh. Župan obžaluje, da ni denarno stanje društva nič kaj ugodno, a žal mestu sedaj ni mogoče storiti več, a kar se stori, stori se radovoljno in z veseljem. Kar se tiče nakupa normalnih cevij in poprave hiše za plezalce pravi g. župan, da že danes lahko sporoči, da se bodo žele požarne brambe izpolnile. Kar se pa tiče dovoznih potov k Ljubljani, za sedaj ni mogoče ustreči prošnji, ker se mestni zbor, kakor znano bavi, z napravo vodovoda in potem dovoznih potov k Ljubljani ne bo treba. Dohodkov je imelo društvo l. l. 3960 gl. 6 kr. in le 128 gl. 80 kr. menj stroškov. Podporni zaklad je imel 329 gl. 95 stroškov za podpora bolnih udov in za pogrebe. Premoženje podpornega društva iznaša 3795 gl. 44 kr. Pregledovalni odsek je račune pregledal in popolno natančne našel. Potem stori požarni brambeniki obljubo v roke stotnika g. Doberlet-a. Od leta 1870, ko se je požarna bramba ustanovila, je še 11 požarnih brambovcev pri društvu. Stotnikom se izvoli jednoglasno g. Doberlet, kateri volitev vsprejme. Gosp. župan Grasselli čestita društvu na tem izboru. Izvolitev g. Doberleta je g. županu poročstvo, da se bode požarna bramba tudi v prihodnje lepo razvijala in s meščanom koristila. Mej živoklici zborovalcev zapusti potem g. župan Grasselli dvorano. Zapisnikarjem se izvoli g. Rütting, kateri pa izvolitve ne vsprejme, pri novi volitvi g. Dreise z večino glasov, 16 glasov je dobil g. Hugo Eberl. Poveljnikom oddelkov se izvolijo gg. A. C. Ahein, Fran Schantel, Henrik Galle; četovodjem: Rajmund Seunik, Dragotin Bitenc, Anton Kavčič; kot zaupni možje v odbor: C. Hinterlechner, J. Jordan in C. Coriari. V pregledovalni odsek: J. Gerber, Oroslav Dolenc in Hugo Eberl. Potem se zborovanje ob 3/4 12. uro zaključuje.

— (Natečaj.) Pri c. kr. dež. sodnji v Ljubljani razpisano je mesto svetniškega tajnika (VIII. razred). Prošnje do 25. t. m. — Pri c. kr. okrajni sodnji na Krškem mesto pristava. Prošnje do 25. t. m.

— (Razpisana je služba) učitelja na jednorazrednici v Gorenjem Tuhinju. Plača 450 gl. in stanovanje. Prošnje do 15. julija t. l. na okrajni šolski svet v Kamniku. — Služba učitelja na jednorazrednici v Gorcarici. Plača 400 gl. in stanovanje. Prošnje do 5. julija t. l. na okr. šol. svet v Kočevju.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Maribor 9. junija. (Za včerajšnji list prepozno.) Pri včerajšnjem zborovanju Slov. društva pri sv. Trojici bilo čez 400 mož. Vsi prostori natlačeni. Mnogo jih moralo oditi, ker

premalu prostora. Slovenskim deželnim poslan-
cem se po poročevanju dr. Radaja izreče za-
hvala, župan Šegula iz Župetince izraža upanje
da bode Radaj zopet prevzel kandidaturu, če-
mur navzočni kmetje živahno pritrujejo. Iz-
reče se upanje, da bodo kot drugi kandidat
nastopil baron Goedel. Potem govori dr. Gre-
gorec o kmetijskih razmerah, ter razlaga o
kmetijski enketi na Kranjskem. Ivan Dečko ute-
meljuje po slov. društvu stavljeno resolucijo,
da zbrani Slovenci tukaj protestujemo proti
temu, da je deželni odborik Schreiner zbor
šulferajnovcev v imenu dežele pozdravil, ter
trdil, da posebno prebivalci spodnjega Štajer-
skega čislamo šulverein in cenimo njegovo de-
lovanje; ter upamo, da bodo tudi naši po-
slanci, ko se snide deželni zbor proti temu
energičen protest uložili. Resolucija se jedno-
glasno vsprejme. Govori še Božidar Raič s si-
jajnim uspehom. Vsi govori navdušeno vsprejeti.

Dunaj 10. junija. Anarhist Stellmacher
v vseh točkah obtožbe krivim spoznan in na
smrt obsojen.

Niš 10. junija. Vsled zanikavnega odgo-
vora Bolgarske, ostavi srbski diplomatični agent
jutri Sofijo. Urad agencije se je že včeraj
zaprl.

Madrid 9. junija. Na železnični progi
v Asturiji udrl se je neki predor 300 metrov
na dolgo. 12 delavcev mrtvih.

Dobro mazilo. Vsakršno unetje, trganje po udih,
otrpenje itd. uspešno ozdravi Moll-ovo „Francosko
žganje in sol“. Cena steklenici z navodom vred 80 kr.
Vsak dan razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekar-
nar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V
lekarneh po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat
z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (690-6)

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
9. junija	7. zjutraj	728.94 mm.	+ 11.4°C	sl. jz.	dež.	4-10 mm.
	2. pop.	730.24 mm.	+ 14.5°C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	730.99 mm.	+ 12.2°C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura + 12.7°, za 5.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 10. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	45	kr.
Srebrna renta	81	40	
Zlata renta	101	80	
5% marčna renta	95	75	
Akcije narodne banke	857	—	
Kreditne akcije	306	40	
London	122	15	
Srebro	—	—	
Napol.	9	67 1/2	
C. kr. cekini	—	76	
Nemške marke	59	60	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	80	

Deželna **Uspešni lek za želočne bolezni.**
Rogaška **Z vinom mešana prijetna hla-**
slatina. **dilna pijača.** (142-7)
Dobiva se pri g. **Mih. Kastner-ji**, kakor tudi pri
gg.: **Josipu Fabian-u**, **C. C. Holzer-ji**, **Peter Lassnik-u**,
J. Luckmann-u, **Jan. Perdan-u**, **Jos. Schlaffer-ji**, **Schuss-**
nigg-u & **Weber-ji**, **Josipu Terdini** v **Ljubljani**.

„THE GRESHAM“,
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, Giselastrasse št. 1, v hiši društva.
Filijala za Ogrsko: Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	83,780,016.90
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1883		16,602,367.70
Izplačitve zavarovalnih in rent in zakupnin itd. za obstanka dru- štva (1848) več kot		139,950,000.—
V slednji dvajsetmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za		65,726,175.—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek v slednjih 25 letih na uloženih ponudbah več kot		1,260,777,854.55

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri **Val. Zeschkotu**. (309-2)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Ogrska zlata renta 6 3/4	122 gld.	70	kr.
„	91	90	
„	88	80	
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	50	
Dunava reg. srečke 5%	115	50	
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	25	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	10	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25	
Kreditne srečke	100 gld.	175	
Rudolfove srečke	10	19	
Akcije anglo-avstr. banke	120	110	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221	25	

Poslano.

(15-15)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
I kas izkušas liek proti trajnom kašlju plučevine I
želudca bolesi grkljana I proti mēhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.
Na etiketo in zamah,
kakor kaže podoba, I
treba ostro paziti.
MATTONI'S
GISSHÜBLER

Tuji:
dné 9. junija.
Pri **Stonnu**: Seiner z Dunaja. — Gössl iz Prage.
— Hapacher iz Gorice. — Schopf z Dunaja. — Bistriz
iz Gradca. — Vitali iz Reke. — Jančič iz Bleda.
— Senko iz Zagreba.
Pri **Maillet**: Bauer, Kios, Reif, Angest in Has-
ser z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarju**: Eržen iz Idrije. —
Gerdeš iz Celja.

Vožne liste
slovensko-nemške in nemške
priporočila po najnižji ceni
„**NARODNA TISKARNA**“
v Ljubljani.

Družina treh oseb (376-2)

išče stanovanja

(2 ali 3 sobe) za **esenski termin**. — Naznanila s po-
pogoji pod „**T. T.**“ na upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Kazinska restavracija.
24 kr. liter
rudečega dolenjskega cvička
v gostilnej sobi, „Zvezdi“ nasproti.
(386) **Verhasy.**

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „**East Anglia**“, 3400 ton, v 5. dan julija.
„**Germania**“, 4200 „ v 20. „

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,
generalnega pasažnega agenta,
Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.
Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**
Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d'**
Ant. Poglayen, generalni agent. (379-4)

Gospod Fragner!

Prosim Vas, račite mi po pošti poslati za priloženih 10 gld. zabojček z de-
setimi steklenicami Vašega dr. Rosovega zdravilnega balzama. Ob enem mi do-
volite Vam objaviti, da je to zdravilo izredne dobrote, kajti izza treh mesecev,
kar je uživam, ne čutim nikakešnih bolečin v želodcu, dočim sem jih prej 10 let
trpel. Nadalje ozdravil je tudi mojo soprogo bolečine na jetrih, katere je prej
mnogo let trpela in ohrani mi sedaj tudi moje otroke po polnem zdrave, obvaru-
joč nas posebno mrzlice, ki je tukaj tako pogosta. Vsprejmite, gospod, zadržilo
mojega visokega spoštovanja, s katerim se znamenovam

Kazimir Masalski,

nadzornik železničnih gradb v Aleksincu, v Srbiji.

Hitro in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.
Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se **vdzdrži in pospešuje dobro prebavljenje**, kajti to je **glavni**
pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše **domače sredstvo**, da se
prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in
slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz **najboljših, krepilno zdravilnih zelišč** jako skrbno, upliva uspešne
pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih
in želočnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju,
krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v čreveh, hipohondriji in
melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri
zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvir-
nega upliva je zdaj gotovo in priznано **ljudsko domače sredstvo** postal
in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na
frankirane dopise na vse kraje proti poštenu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj
povsod izrečno **dr. Rosov zdravilni balzam** iz lekarne **B. Fragnerja** v Pragi
zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes,
ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno **dr. Rosovega zdravilnega**
balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu
orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar; **Vlj. Mayr**, lekar; **Eras. Birschitz**, lekar;
Jos. Svoboda, lekar; **J. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojini: **Fr. Baccarolo**,
lekar. V Kranju: **K. Šavnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar.
V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Gorici: **G. Christofoletti**, lekar; **A.**
de Gironcoli, lekar; **R. Kürner**, lekar; **G. B. Pontoni**, lekar. V Ogledju:
Della Damosi, lekar. V Trstu: **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Prendini**,
lekar; **G. B. Foraboschi**, lekar; **Jak. Serravallo**, lekar; **Anton Suttina**,
lekar; **Karol Zanetti**, lekar. V Zagrebu: **C. Arazim**, lekar.

Vse lekarne in vođe trgovine z materialnim blagom v Avstro-
Ogrskej imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnemajo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih,
gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmašče-
nji, pri morski (mitvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično
vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in
potne noge, pri razkopenih rokah, zoper lišaje, zoper otekline po piku mrčesov,
zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila,
ko to mazilo.

Zapite bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, **potegne mazilo**
v kratkem vso gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker
hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven
potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom);
tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z
mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V **škaticah po 25 in 35 kr.**

(158-7)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani
naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.